30/10/2020

Помен Митрополиту Амфилохију у Цетињском манастиру (видео)

Митрополиту црногорско-приморском г. Амфилохију, који је јутрос уснуо у Господу, служен је помен у Цетињском манастиру, пошто су његови земни остаци испраћени у молитвеној тишини многобројног броја особља Клиничко-болничког центра гдје се Високопреосвећени налазио на лијечењу од 6. октобра.

Помен је служио Епископ будимљанско-никшићки г. Јоаникије са свештенством и свештеномонаштвом, који је пред одром свог духовног оца казао да ће будуће вријеме и вјекови показати Митрополита Амфилохија у оној мјери и у оној љепоти и величини какав он заправо јесте.

“Браћо и сестре,

Ево, сабрао нас је данас наш Високопреосвећени Архиепископ и Митрополит цетињски блаженопочивши Амфилохије око свога одра. Дошао је на празник Светога Петра Цетињскога овдје у своју обитељ, у свој Цетињски манастир да

се још једном поклони Светом Петру Цетињском, а можемо рећи и да му се придружи.

Знамо у доброј мјери његов животни пут, али велики Божији људи, као што је Митрополит Амфилохије, такви су да га савременици не могу видјети у оној мјери и у оној љепоти и величини какав он заправо јесте, него ће то показати будуће вријеме и вијекови. Онај ко се цијелога свога живота везивао за Христа и за Његово Небеско царство благодаћу Божијом и устројством вишњим, он напредује и у овом свијету из силе у силу, а и послије свога одласка из овог свијета и одлазећи не напушта овај свијет него је присутан у њему кроз Христа Господа. А наш Митрополит, наш духовни отац, цијелога свога живота ишао је за Христом и на крају се са свим својим добрим дјелима, једном ријечју са својим монументалним дјелом црквеног дјелатника, успео са Христом на Голготу. И поболовао од вируса неко вријеме па је и тај вирус побиједио и од њега се ослободио. А говорио је стално да треба да се боримо и против овог вируса који сада хара здравље људи, али још више да се боримо против вируса мржње, злопамћења, неслоге, свађа, препирки и остале злобе, зависти и сваке нечистоте, и демонске и људске. Он је и један други вирус побиједио и својом смрћу, својом блаженом мирном кончином, причестивши се Светим тајнама, он се коначно сјединио са Христом и запечатио своју побједу и своје војевање са злом у којем је овјенчан вијенцем непролазне Божије славе.

Оставио нам је својим одласком велику празнину и велики бол, али и велики благослов и поставио нам свима високу мјеру и свој примјер да идемо за њиме јер нам је он својим ходом узвишеним, кроз цио свој живот за Христом пропутио тај пут и све нас научио како треба да живимо. Рекосмо, велики је ово губитак, али смо увјерени да ће његова праведничка смрт, упокојење и сједињење са Христом сјединити око његовога одра који је слика гроба Христовога и све нас, да ће нас сабрати, да ће нас измирити као што је Свети Петар Цетињски оставио завјештање да макар за годину дана послије његовога упокојења престану све свађе и све омразе и да завлада мир Црном Гором, тако је исто завештање нашег Митрополита миротворца, новог миротворца цетињског који се уочи Светога Луке и Светога Петра и Петра Другог Ловћенског Тајновитца присајединио апостолима и светим цетињским митрополитима. Видите ли чуда Божијега и знамења? Он се упокоји уочи празника Светога Петра и два дана уочи упокојења Ловћенског Тајновитца па сада у три дана заредом имако тројицу Светих јерараха у име Свете Тројице, који су прославили Свету Тројицу и Христа Спаситеља у овом животу и нас научили Јеванђељу Божијем. А наш Митрополит је посебно био велики

проповједник Јеванђеља Христова, велики свештенодјелатељ Јеванђеља Христовога и велики свједок и Христове вјере и Христових дјела и крста Христовога часнога и нека се свако од нас и овдје сабраних и у цијелој Црној Гори, али и у цијелом Православљу, опомене његовога живота и његове праведничке кончине да би својој души уготовио вјечна Божанска блага и спасење гледајући у нашег Митрополита и у остале Божије угодника. А он то сигурно јесте, сви смо свједоци тога, и заслужио је да га као таквог памтимо. А посебно што је много претрпио и јада и муке и никад не тражећи ништа за себе, него се увијек борећи за Цркву Божију проходећи свој трновит пут и као монах и као свештеник, и као професор а посебно као архијерej, трпећи мноштво неправди и искушења и од својих и од туђих, али он је на све изливао своју љубав и за њега су сви били своји и ближњи и пријатељи и непријатељи јер се уздигао до оне славе коју је Господ Исус Христос назначио и показао да љубимо и пријатеље и непријатеље и да благосиљамо и оне који нас куну и мрзе. Знате ви добро, часни оци свештеници, сестре монахиње, браћо и сестре, о чему говоримо, али сам увјерен да ће правда овог великог архијереја Христовог засијати као сунце и да ће свјетлост те његове правде како буде пролазило вријеме све више и јаче сијати. И зато јесте ово тужан дан када смо примили вијест о његовој смрти, али ће се наша туга а посебно наша молитва за нашег Митрополита претварати полако у радосну тугу, а послије тога у славу јер смо увјерени да стојимо пред одром Светога човјека који се сјединио са Христом и који је и нас привео Христу и који ће нас и убудуће приводити и сједињавати.

Њему нека је вјечни покој његове душе и Царство небеско и сједињење са свима светима, а вама, драга браћо и сестре, свима који љубите своју Цркву и њене свете служитеље да да Бог и снаге и утјехе и свакога добра, посебно у овим данима тешких искушења да се ми саберемо око нашег Митрополита и да га достојанствено како царски ваља и требује, како он то, несумњиво, заслужује испратимо у слози и у братској љубави.”

— mitropolija.com